



ת"פ 173/07/13 - מדינת ישראל, המאשימה נגד מוחמד עיסא, הנאשמים

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 173-07-13 מדינת ישראל נ' עיסא

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מוחמד עיסא

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד שגיא שגב

ב"כ הנאשם: עו"ד אנור פריג'ו

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות הבאות:

א. **תקיפת שוטר בשעת מילוי תפקידו**, לפי סעיף 273 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").

ב. **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק.

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 25.6.13 בשעה 13:30 לערך, הגיעו שוטרים מתחנת ראש העין אל בית המשפט בפתח תקווה, כדי לעכב את הנאשם ואחיו לחקירה. השוטר קלו והשוטר אחרק ניגשו לנאשם, הודיעו לו כי הוא מעוכב וביקשו שיתלווה אליהם. הנאשם התלווה אל השוטרים, עד שהחל לחזור על עקבותיו. השוטרים הורו לו למסור לידיהם את הטלפון הנייד שברשותו, אולם הוא סרב. בהמשך הנאשם הניף ידיו באוויר, הדף את השוטרים בידי, אחז בצווארו של השוטר קלו וחנק אותו, עד אשר שוטרים ומאבטחים שנכחו במקום סייעו לשוטר. במהלך התקיפה משקפיו של השוטר קלו נשמטו לרצפה ואחת הזוגיות נפלה. בהמשך לכך, כשהשוטר אחרק ליווה את הנאשם אל מחוץ לבית המשפט, הנאשם איים עליו באומרו: "אל תדאג, אני אטפל בכם", "אתם עבריינים, אנחנו ניפגש אחר כך".

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן. הוסכם כי הנאשם ישלח לקבלת תסקיר שירות מבחן. המאשימה תעתור לעונש מאסר לריצוי בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי וההגנה תטען באופן חופשי.

ראיות לעונש

4. עדות אחיו של הנאשם - לדברי אחיו של הנאשם, שהינו קטוע רגל ונעזר בקביים, הוא נכח בבית המשפט עם הנאשם, היות שאחיותיו היו מעוכבות. לפתע הגיעו כ- 12 שוטרים וקפצו עליו כשלושה שוטרים. הנאשם הלך עם

עמוד 1

השוטרים, והאח צעק לעברו שיעזור לו, כיוון שהשוטרים היכו אותו. לאחר מכן, נעצר ושוחרר בתחנת המשטרה.

תסקיר שירות המבחן

5. בעניינו של הנאשם נערכו שני תסקירי שירות מבחן. לפי התסקיר מיום 24.2.14, הנאשם כבן 33, סיים 10 שנות לימוד ועובד מזה שנה כעוזר נהג בהובלות. גדל ברקע סוציו-אקונומי קשה, סייע להוריו בפרנסת המשפחה, ולכן נשר מספסל הלימודים בהגיעו לגיל 16. בן למשפחה ברוכת ילדים, הוריו אינם עובדים וחלק מאחיו מנהלים אורח חיים שולי. לנאשם עבר פלילי. מתקשה לקחת אחריות על מעשיו. מציין כי התנהגותו התוקפנית נבעה מהתייחסות השוטרים לאחיו הנכה, אשר נכח עמו באותה עת. חש כעס והתקשה לווסת ולשלוט בהתנהגותו. יחד עם זאת, מציין כי חל שינוי בהתנהגותו לעומת העבר, וכי עשה כל מאמץ כדי למנוע הסלמה עם השוטרים שנכחו במקום. הביע צער וחרטה על ניהול אורח חיים עברייני לאורך השנים. תיאר בפתיחות את קשייו להסתגלות והתארגנות מחודשת למסגרות בחייו, לאחר שהייה ממושכת במאסר. במסגרת מאסריו השתתף בקורסי העשרה ולמידה.

במהלך תקופת פיקוח בה שהה, השתלב בקבוצת עצורי בית. דאג להגיע למפגשים, שמר על מסגרת טיפולית, שיתף פעולה ונראה כי חל שיפור במישור הרגשי. הנאשם פחות נוקשה בעמדותיו, וניכר כי ער באופן ראשוני לקשר בין ביצוע העבירה הנוכחית לבין התנהלותו התוקפנית המאפיינת אותו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הפיק תועלת מהשתתפותו בקבוצה, ובעל מוטיבציה משמעותית יותר לביצוע שינוי בחייו. הסיכון להישנות התנהגות אלימה הינו בינוני, ורמת החומרה הנשקפת ממעורבות שכזו באם תתרחש, אף היא בינונית. ניתנה המלצה לדחייה כדי שהנאשם ישתלב בקבוצה טיפולית.

6. מהתסקיר המשלים מיום 10.4.14 עולה כי הנאשם השתלב בקבוצת אלימות כללית. הגיע באופן מסודר לקבוצה, שיתף בעולמו הפנימי, נטל אחריות למעשיו, גילה מוטיבציה וביטא נכונות להמשך התהליך הטיפולי. שירות המבחן המליץ על צו מבחן לתקופה בת שנה, שבמהלכה ימשיך הנאשם את השתלבותו בקבוצה, שתצמצם הישנות התנהגות בעייתית בעתיד. בנוסף לכך, הומלץ על צו של"צ בהיקף נרחב של 250 שעות ומאסר על תנאי ארוך ומשמעותי.

טיעוני הצדדים

7. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד גבי פאר, הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב האישום המתוקן. מדובר בכתב אישום חמור מאד, המתאר אירוע קשה שבו הופעלה אלימות פיזית ומילולית נגד שוטרים. ישנה פגיעה בערכים החברתיים המוגנים של הגנה על שלמות הגוף והחיים של העוסקים במלאכת אכיפת החוק, הגנה על שלטון החוק וכן הגנה על שלום הציבור ובטחונו. התנהגותו של הנאשם הובילה לפגיעה משמעותית בערכים הללו, ועל הענישה להיות מחמירה לנוכח האלימות שהופנתה כלפי שוטרים שאמונים על אכיפת החוק. הנאשם פעל באופן זה מבלי שהיתה כל התגרות מצד השוטרים. מתחם העונש ההולם הינו החל משישה חודשי מאסר בפועל ועד ל-13 חודשים. לנאשם עבר פלילי מכביד, ואף ריצה עונשי מאסר לתקופות ממושכות. ניכר כי הנאשם לא הפיק לקח מהעונשים שהוטלו עליו, ואין בהם כדי להרתיעו. לעניין התסקירים, הם אינם מספקים ואין בהם ניסיון אמיתי לעמת את הנאשם, בין היתר, עם דפוסי העברייניים ועברו הפלילי. המאשימה עתרה להשית על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 13 חודשים, מאסר על תנאי ופיצוי גבוה למתלונן.

ב"כ המאשימה הגיש ראיות לעונש- אסופת מסמכים שכוללת, בין היתר, הודעות של מאבטחי בית המשפט ומזכרי שוטרים (ת/1). כמו כן הוגש דיסק המתעד את האירוע (ת/2).

8. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד אנואר פריג'י, הנאשם ואחיו שהינו קטוע רגל שהו בבית המשפט כדי לתמוך

באחיותיהן וכדי לחתום על ערבות צד ג' בעת שחרורן של האחיות מהליך שבו נעצרו. היה ביכולתם של השוטרים לחקור את הנאשם בלילה שקודם לאירוע, בעת שהנאשם נכח בתחנת המשטרה. השוטרים הגיעו לנאשם כדי לעכב אותו לחקירה בשל אירוע אחר, והורו לו ללכת עימם. הנאשם הלך עם השוטרים אולם נסוג לאחור לאחר שאחיו צעק לעברו. הנאשם פעל מתוך רצון להגן על אחיו הנכה, ולא התכוון לנהוג באלימות כלפי השוטרים. ניסה להגיע לאחיו, אך השוטרים מנעו זאת ממנו והוא הגיב בתוקפנות מחוסר אונים. ישנה חשיבות רבה להגן על שוטרים אשר אמונים על שמירת הסדר, הביטחון ואכיפת החוק. יחד עם זאת, גם הם עשויים לשגות, אם בהפעלת שיקול דעת מוטעה ואם בהתנהגות. בפועל, לא נגרם כל נזק פיזי לשוטרים. מטרת הנאשם בבואו לבית המשפט היתה לתמוך באחיותיו ותו לא. הנאשם שהה במעצר בין התאריכים 18.7.13-25.6.13, ואף במעצר בית מלא במשך עשרה חודשים. הנאשם אף השתלב בתוכנית שיקומית וניכר כי חל בו שינוי משמעותי, כאשר הוא לקח אחריות על מעשיו, שיתף בעולמו הפנימי וגילה דאגה, אכפתיות ואף מוטיבציה להמשיך בתוכנית זו. כמו כן, תסקירי שירות המבחן הינם חיוביים, והומלץ על תוכנית שיקומית בעניינו. ב"כ הנאשם עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן. לעניין עברו הפלילי של הנאשם, ההרשעה האחרונה הינה משנת 2007. כיום הנאשם בן 33, וראוי שתיתן לו האפשרות לשקם את עצמו ולפתוח דף חדש בחייו.

ב"כ הנאשם הגיש ראיות לעונש- שני מכתבים שנשלחו לפרקליטות על אודות תקיפת אחיו הנכה של הנאשם (נ/1); פרוטוקול והחלטה בתיק 53779-06-13 (נ/2); פרפראזה (נ/3).

9. הנאשם טען כי לא התכוון לנהוג באלימות, וכי פעל מתוך דאגה למשפחתו.

דין

10. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות לתקופה המרבית, לצד עונשים נלווים.

11. במקרה דנן כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

קביעת מתחם העונש ההולם

12. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

13. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הינם יכולתם של גורמי אכיפת החוק לבצע את תפקידם, שמירת הסדר הציבורי והגנה על עיקרון שלטון החוק וכיבודו. העובדה שהמחוקק קבע בצדה של העבירה של תקיפת שוטר אף עונש מינימום, מעידה על החשיבות שמייחס המחוקק לערך המוגן.

14. לעניין הערך החברתי שבעבירה של תקיפת שוטר, יפים דברי בית-המשפט העליון מן העת האחרונה בע"פ 6040/13 **מדינת ישראל נ' נעמאן** (19.3.14):

"סבורים אנו, כי העונש שהוטל על המשיב בגזר דינו של בית המשפט קמא אינו הולם דיו את חומרת עברותיו ואת חשיבותם של הערכים המוגנים אשר נפגעו בהתנהגותו - יכולתם של גורמי אכיפת החוק לבצע את תפקידם, שמירת הסדר הציבורי והגנה על בטחון הציבור, ועם אלה עקרון שלטון החוק וכיבודו... המשיב בהתנהגותו, בזלזול ובברינות שהפגין כלפי השוטרים, פגע בערכים אלה פגיעה הראויה לענישה מחמירה יותר. בייחוד רואים אנו בחומרה את הפגיעה הגופנית באחד השוטרים. נראה

לנו, כי לנוכח נסיבות הפרשה, עלינו לשדר מסר כי התנהגות מעין זו תיבחן ותישפט בחומרה".

15. דברים דומים נקבעו על-ידי בית-המשפט העליון בע"פ 194/14 **מדינת ישראל נ' מחמוד** (12.2.14):

"על התנהגות מעין זו, המבטאת זלזול בשלטון החוק ופגיעה בנציגיו המבצעים את פעילותם לשם שמירת הסדר הציבורי ובטחון האזרחים, יש להגיב בענישה קשה ומחמירה. זאת, על-מנת לספק הגנה אפקטיבית למשרתי הציבור ולשרת את מטרות ההרתעה".

16. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי היתה פגיעה משמעותית בערך המוגן. הנאשם חנק את השוטר קלו וכתוצאה מכך משקפיו נפגעו. חניקת השוטר היתה משמעותית ונמשכה עד אשר עלה בידי שוטרים ואנשי משמר בתי המשפט להרחיקו מהשוטר. בנוסף, איים הנאשם על שוטר אחר. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מן העובדה שהרקע למעשים היה דאגתו של הנאשם לאחיו הנכה, שכתוצאה ממנה איבד הנאשם את עשתונותיו.

17. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הושתו על נאשמים עונשים במנעד רחב, כמפורט להלן:

א. בע"פ 6040/13 **מדינת ישראל נ' נעמאן** (19.3.14), התקבל ערעור המדינה על קולת העונש, בעניינו של נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירות של איומים, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ועוד. הנאשם, שהיה שרוי בגילופין, תקף ואיים על שוטרי סיוור שביקשו ממנו להציג תעודה מזהה. כמו כן, התנהגות זו נמשכה ואף החמירה בהגיעם לתחנת המשטרה. בית משפט המחוזי גזר עליו שישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון החמיר את עונשו, והוא נידון לשנת מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית-המשפט העליון קבע מתחם עונש הולם שבין 12 ל- 24 חודשי מאסר בפועל.

ב. ברע"פ 6544/08 **ברדוגו נ' מדינת ישראל** (28.7.08), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, שהורשע בביצוע עבירה של תקיפת שוטר ועבירות נוספות בצירוף תיקים. הנאשם התנהג באופן פרוע, צעק וגידף שוטרים שנכחו בתחנת משטרה ואף הכניס את אצבעו לעינו של השוטר. הנאשם נדון בבית-משפט השלום, ל- 6 חודשי מאסר בפועל, ובית-המשפט המחוזי החמיר בעונשו ל- 15 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נוספים.

ג. ברע"פ 1860/07 **נחמני נ' מדינת ישראל** (14.6.07), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בעבירות של תקיפת שוטר והפרעה לשוטר. הנאשם הפריע לשוטרים בכך שסרב לפנות את רכבו, סרב להזדהות, וכנאמר לו כי הוא מעוכב, הוא תקף שני שוטרים, בעט ופגע בבטנו של אחד מהם, נשך שוטר אחר בידו ותקף שוטר שלישי שנחבל חבלות של ממש. הוא נידון ל- 7 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ד. בעפ"ג (מח' י-ם) 4734-03-14 **מדינת ישראל נ' אבו עלי** (16.3.14), נדחה ערעור בעניינו של נאשם שהורשע לפי הודאתו בביצוע עבירות של תקיפת והכשלת שוטר, כניסה לישראל שלא כדין ואיומים. הנאשם דחף שוטר, ניסה למנוע את איזוקו, קילל את השוטרים ואף איים עליהם. הוא נידון לשבעה חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ה. בע"פ (מח' י-ם) 8414-09-11 **חחיאשילי נ' מדינת ישראל** (12.9.12), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של תקיפת שוטר במילוי תפקידו ובהפרעה לשוטר. הנאשם נהג בגילופין, וכאשר נתבקש לצאת מרכבו נשך את השוטר באפו. נידון ל- 4 חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד עונשים נלווים.

18. בעפ"ג (מח' מרכז) 23394-01-14 **עמרן נ' מדינת ישראל** (16.2.14), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בהתאם להודאתו בעבירות של תקיפת שוטר והכשלת שוטר. הנאשם הגיע למקום עם רכבו, וכאשר נעצר לבדיקה שגרתית, התנגד להקשיב להוראות השוטר ונגח במצחו. הנאשם נדון לשלושה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד עונשים נלווים.

19. בת"פ (ראשל"צ) 45810-02-10 **מדינת ישראל נ' מישייב** (9.9.13), הורשע נאשם בביצוע עבירות של תקיפת שוטר, איומים, תקיפה ועוד. הוא נידון לשמונה חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

18. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. מובן הדבר שלמעשי הנאשם **לא קדם תכנון מוקדם**, אלא מדובר בהתלהטות של הנאשם בעת האירוע.

ב. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה**; כתוצאה ממעשיו של הנאשם, ואלמלא התערבותם של השוטרים ואנשי משמר בתי המשפט במקום, עלול היה להיגרם נזק גופני לשוטר.

ג. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה**; משקפיו של השוטר נפגעו.

ד. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה**; הנאשם פעל במטרה לסייע לאחיו הנכה אשר עוכב על-ידי השוטרים, ואשר הנאשם כפי הנראה סבר שנפגע מהשוטרים.

19. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל מעונש מאסר בפועל אשר ניתן לרצותו בעבודות שירות, ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל.

סוגיית הסטייה מן המתחם

20. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. **שיקול ההגנה על שלום הציבור** הינו בעל משקל, לנוכח האלימות שהפנה הנאשם כלפי שוטר, וזאת ללא מורא, ולנוכח עברו הפלילי המכביד של הנאשם, ואולם אין בשיקול זה כדי להצדיק חריגה מן המתחם לחומרה. **השיקול השיקומי** מצדיק אף הוא התחשבות, לנוכח המלצת שירות המבחן, ולנוכח השתלבותו של הנאשם בקבוצה טיפולית אשר הובילה לשינוי התנהגותי ותפיסתי מסוים מצידו, נטילת אחריות למעשיו, והמוטיבציה שגילה הנאשם להמשך התהליך הטיפולי. יחד עם זאת, אין ביכולתי לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהסתפק בענישה מקלה של שירות לתועלת הציבור, ואף לא להסתפק בעבודות שירות, וזאת לנוכח שיקול ההלימה. לא שוכנעתי כי הנאשם ערך שינוי כה משמעותי באורח חייו, ולא שוכנעתי כי הנאשם אכן השתקם או שקיים סיכוי סביר שישתקם, באופן אשר יצדיק את העדפת שיקול השיקום במקרה דנן על פני שיקול ההלימה. ההתקדמות שעליה מצביע שירות המבחן בתפיסתו של הנאשם אינה כה משמעותית, עד שתצדיק הקלה משמעותית בעונש.

גזירת העונש המתאים לנאשם

21. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו**; הנאשם הינו כבן 33, ומובן כי עונש מאסר

בפועל, לריצוי מאחורי סורג ובריח יפגע בנאשם, אם כי אין המדובר במי שלא נשא בעבר בעונשי מאסר ממושכים.

ב. **הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם**; מובן כי הטלת עונש מאסר בפועל, אף תפגע במשפחתו של הנאשם.

ג. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב**;
הנאשם נטל אחריות למעשיו, אם כי בתסקיר הראשון צוין כי הוא מתקשה לקחת אחריות על ביצוע העבירות, ומסביר את מעשיו על רקע התנהגות השוטרים. יחד עם זאת, מסקנת שירות המבחן, בפרט בתסקיר השני, היא שהנאשם מביע מוטיבציה ורצון אותנטי לערוך שינוי במצבו, וכי הנאשם החל בתהליך של שינוי חיובי והשתלב בטיפול.

ד. **התנהגות רשיוות אכיפת החוק**; בחנתי בקפידה את התנהגות השוטרים באירוע, ואת טענות ב"כ הנאשם בקשר לפגמים בהתנהגות זו. שמעתי את דברי אחיו של הנאשם, את דברי הנאשם עצמו, צפיתי שוב ושוב בסרט אשר מתעד את האירוע, בו נראים מעשיו של הנאשם, ועיינתי בדו"חות השוטרים ואנשי האבטחה שנכחו במקום ובמסמכים שהוגשו על-ידי ההגנה. ברם, לא מצאתי כי השוטרים פעלו באופן אשר יש בו כדי להצדיק את התנהגות הנאשם. השוטרים הגיעו למקום כדי לעכב את הנאשם ואת אחיו. אף אם הנאשם סבר שהשוטרים לא נהגו כדין כלפי אחיו הנכה, לא הייתה בכך הצדקה להתנהגותו, אשר החלה בדחיפת השוטר, ולאחר מכן בחניקה של השוטר. מעשיו של הנאשם חרגו מכל תגובה פרופורציונאלית אשר ניתן היה לקבלה בנסיבות העניין. השוטרים לא היכו את הנאשם ולא תקפו אותו, אלא ניסו בתחילה למנוע מהנאשם מלהגיע אל אחיו, ולאחר שחנק את אחד השוטרים, פעלו השוטרים כדי לנתק את אחיזתו מהשוטר שהיה על הרצפה. בהקשר זה נתתי דעתי אף לפער בין מבנה גופו של הנאשם, לעומת מבנה גופו של השוטר שהותקף. אמנם, כפי שטען ב"כ הנאשם, וכפי שעולה מפרוטוקול המעצר לצרכי חקירה, החשד המקורי אשר בשלו הגיעו השוטרים לעכב את הנאשם ואת אחיו לא התבסס (נ/2); מ"י 53779-06-13), ואולם אין בכך כדי לתמוך במסקנה שמלכתחילה לא היו השוטרים רשאים לעכב את הנאשם, וזאת בפרט לאור המידע המודיעיני שהיה ברשותם באותה עת, אשר לכאורה קשר את הנאשם למעשים שבגינם הגיעו לעכבו (נ/3). בנסיבות אלה, אין בהתנהגות השוטרים כדי להוות שיקול ממשי להקלה בעונשו של הנאשם.

ה. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו**; הנאשם, יליד 1980, הספיק לצבור לחובתו עבר פלילי מכביד. לחובתו 7 הרשעות בעבירות של סיכון אדם בנתיב תחבורה, גניבת רכב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, החזקת סמים לצריכה עצמית, חבלה כשעבריין מזויין, חטיפה, נשיאת נשק שלא כדין, איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירות רכוש הקשורות ברכבים, פציעה ועוד. בגין עבירות אלו הוא נידון לעונשי מאסר בפועל לתקופות ממושכות, לרבות מאסרים בפועל למשך 54 חודשים, 3 שנים ו- 24 חודשים. יחד עם זאת, הרשעתו האחרונה הינה משנת 2007, כאשר מאז שחרורו ממאסרו האחרון חלפו מספר שנים.

ו. הנאשם שהה במעצר בית מלא במשך תקופה של מספר חודשים, ולאחר מכן במעצר בית חלקי עם אפשרות יציאה לעבודה.

22. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לכך שהנאשם שב ומבצע עבירות חמורות ומגוונות, ולא היה בעונשי המאסר הממושכים שהוטלו עליו עד כה, כדי להרתיעו מלשוב לסורו. גם העובדה שהעבירה בוצעה בהיכל בית-המשפט, מחזקת את המסקנה כי אין על הנאשם מורא החוק, וכי נדרשת ענישה של ממש כדי להרתיעו. כן יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת הרבים** בגדרו של המתחם, וזאת בשל הצורך להגן

על שוטרים ואנשי אכיפת החוק במילוי תפקידם, מפני פגיעה פיזית בהם, אשר לעתים מבוצעת ללא שום מורא.

23. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח, ולא ניתן להסתפק בעונש של עבודות שירות.

פיצוי למתלונן

24. מעשי הנאשם פגעו באופן ממשי במתלונן, ובשל כך מן הראוי לחייב את הנאשם בפיצוי.

סוף דבר

25. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **7 חודשי מאסר בפועל**, בניכוי ימי מעצרו, מיום 25.6.13 ועד ליום 18.7.13.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית הסוהר הדירים ביום 13.7.14 עד השעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפון: 08-9787377, 08-9787336.

ב. 7 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר, כל עבירה של אלימות פיזית כלפי שוטר.

ג. חודשיים מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר, כל עבירה של איומים.

ד. פיצוי כספי למתלונן, עד תביעה 3, בסך של 1,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.9.14.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ו אייר תשע"ד, 26 מאי 2014, במעמד הצדדים.